

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 500/06
15.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Jasminke Stanojević, članova veća, u parnici tužioca GP "AA", čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene BB, čiji je punomoćnik BV, advokat, radi iseljenja, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. br. 7520/05 od 18.10.2005. godine, u sednici održanoj 15.3.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. br. 7520/05 od 18.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Četvrtog opštinskog suda u Beogradu P. br. 683/03 od 17.12.2004. godine usvojen je tužbeni zahtev tužioca pa je obavezana tužena da se sa svim licima i stvarima iseli iz prostorija barake tužioca koje se nalaze na desnoj strani objekta GG i sastoji se od dve sobe, kuhinje i kupatila sa VC-om i šupom, te da ih slobodne od lica i stvari preda tužiocu na slobodno korišćenje i raspolaganje, kao da mu na ime troškova parničnog postupka isplati 59.000,00 dinara.

Odlučujući o žalbi tužene Okružni sud u Beogradu je presudom Gž. br. 7520/05 od 18.10.2005. godine odbio kao neosnovanu žalbu i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Beogradu tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu ovlašćenja iz člana 386. ranije važećeg ZPP-a koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04 od 22.11.2004. godine, koji je stupio na snagu 23.2.2005. godine), i našao da revizija tužene nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP na koju se tužena u reviziji poziva, jer su razlozi o odlučnim činjenicama jasni i bez protivurečnosti, u skladu su sa izvedenim dokazima, pa presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U pravnosnažno okončanom postupku je utvrđeno da je tužilac tuženoj odlukom radničkog saveta od 25.2.1987. godine dodelio na privremeno korišćenje radi čuvanja i održavanja prostorije GG, za stanovanje, bez sticanja svojstva nosioca stanarskog prava. Radi se o delu montažne barake označene kao GG koju je tužilac adaptirao u četiri prostorije (dve sobe, kuhinja i kupatilo sa šupom). Odlukom tužioca od 6.4.1998. godine koju je tužena primila 7.4.1998. godine tuženoj je dodeljen na trajno korišćenje kao zakupcu na neodređeno vreme stan DD, s tim što je dužna da se u roku od 30 dana od pravnosnažnosti odluke useli u stan, i zaključi ugovor o korišćenju stana, a nakon useljenja, da baraku u kojoj je do tada stanovala oslobodi od svih lica i stvari i ključeve preda tužiocu. Tužena je na osnovu te odluke zaključila ugovor o zakupu stana, ali se iz barake nije iselila.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo.

Pravilan je zaključak nižestepenog suda da je po proteku roka od 30 dana od pravnosnažnosti odluke o dodeli stana na korišćenje u svojstvu zakupca na neodređeno vreme prestalo pravo tužene da predmetne prostorije tužioca, (koje su dodeljene na privremeno korišćenje) i dalje koristi.

Zakonom o obligacionim odnosima, članom 567. predviđeno je da se ugovorom o zakupu obavezuje zakupodavac da preda određeni stan na upotrebu, a ovaj se obavezuje da mu za to plaća određenu zakupninu. Istim zakonom članom 595. propisano je da ugovor o zakupu zaključen na određeno vreme prestaje samim protekom vremena na koji je zaključen. Ugovor o zakupu čije trajanje nije određeno niti se može odrediti iz okolnosti nekih običaja prestaje otkazom koji svaka strana može dati drugoj poštujući otkazni rok (član 597. Zakona o obligacionim odnosima).

Imajući u vidu citirane zakonske propise, tužilac je predmetne prostorije dodelio tuženoj samo na privremeno korišćenje, pa je tužena bila dužna da se iz njih iseli i preda ih tužiocu nakon useljenja u stan u roku od 30 dana

od pravnosnažnosti odluke o dodeli stana na korišćenje u svojstvu zakupca na neodređeno vreme, pa je samim tim prestalo pravo tužene da predmetne prostorije ranije date koristi.

Nisu osnovani navodi revizije da se ne radi o ugovoru o zakupu, jer je tužilac dodelio tuženoj na privremeno korišćenje predmetne prostorije radi čuvanja i održavanja, a predaja određene stvari na upotrebu i plaćanje zakupnine predstavljaju bitna obeležja ugovora o zakupu, saglasno odredbi člana 567. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima. Ugovor o zakupu je prestao otkazom, odlukom koju je tužena primila 7.4.1998. godine, a kojom odlukom joj je dodeljen stan na korišćenje u svojstvu zakupca na neodređeno vreme u ulici Franja Grča br. 34 u Zemun polju.

Tužena je u ugovornom odnosu sa tužiocem, pa je samim tim i dužna da predmetne prostorije vrati tužiocu, kao davaocu na korišćenje prostorija, zbog čega je za tuženu bez značaja ko je vlasnik barake, da li je to tužilac ili neko treće lice.

Kako se ni ostalim navodima revizije ne dovodi u sumnju zakonitost nižestepenih odluka, Vrhovni sud je primenom odredbe člana 393. ZPP odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća - sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM